

Efraim Staub

82026 Kiryat Gat
Saul Hamelech 16/30
Israel
Tel: +972 7 66 00 129
. +972 7 66 03 987
Mobil 051-309-177
E-mail: staub@isdn.net.il

Ladónia Állampolgárainak !

Tisztelt Állampolgárok !

Mint új állampolgára eme nemes elektronikai földnek, illendonek tartom, hogy bemutatkozzam Nektek. Mint az oskorban, mikor az újszülöttet körbehordozták, a törzs tagjai előtt. Illetve, lehet, hogy körbehordozták, én ugyan nem láttam.

Magyarországon születtem, 1948 szeptember 13.-án. Eme tényrol semminemű szenélyes tapasztalataim nincsennek, de szüleim és a rokonság csökönyösen ragaszkodtak eme dátumhoz. Nem tetszett ez a világ. Kritikai észrevételeimet hangos bömböléssel közöltem a körülöttem állókkal már az első pillanatban, de nem hallgattak rám. Úgy emlékszem, hogy nagyon szerettem az anyatejet és fintorogtam, ha tápokkal akartak etetni. Mai napig fintorgok, ha valami nem természetes.

Az apám bölcs ember volt. A munkaszolgálatból összefagyva és csonttá soványodva tért vissza, de csoportot szervezett és minden a haláltáborokból visszatért zsidót az Igéret Földjére küldött. Talán azért, hogy csökkenjen a konkurenciája. Mindenesetre O soha nem ért ide. Így viszont módom volt rá, hogy megismerjem a magyar irodalmat. De ez egy későbbi mese.

Abban az idoban még nem volt LEGO, Matchbox, és talán még Barbie baba sem, ezért Apám adott egy ceruzát. Ez egy nagyon érdekes dolog. Lehet vele írni, rajzolni, sot rágni a végét. Én mindenesetre minden lehetőséget kipróbáltam. Egy ido után Apám megunta, hogy a lakás minden szabad falfelületét ceruzanyomok tarkítják, ezért papírt is adott és végtelen türelemmel írni-olvasni tanított. Lehettem úgy négy éves. Hat éves koromban Heltait olvastam, hét évesen iskolába mentem. Unatkoztam. Óra alatt, ha a tanítónéni nem figyelt Mikszáthot olvastam. Nyolc évesen már rövid verseket szerkesztettem krétával a miskolci piac falán, de mert ezek nem Rákosi Mátyást éltették, hanem a noi nemi szervek szépségét, heves és kézzelfogható kritika ért. Miután fogalmam sem volt róla, hogy zsidó vagyok, beiratkoztam az akkor még létező iskolai hittanra is. A tiszteletes persze tudhatta hovatartozásom, de kello elnézést tanusított. Lehet, hogy az o pedagógiai módszereinek köszönhetem, hogy nem lettem vallásos. Sot kimondottam útalok minden vallásost, aki a hitbol színházat csinál. Ellenben mélyen tisztetek minden vallásos embert – közömbös, hogy milyen vallási felekezet tagja – csupán a hitéért. Mert vallom, hogy hinni kell.

Teljesen érthetetlen, hogy ilyen felfogással miért lettem muszaki ember. Középiskolai tanulmányaimat Budapesten kezdtem az Autóközlekedési Technikumban, és Miskolcon a Zalka Máté Általános Gépipari Technikumban fejeztem be. Felvételiztem az Iparművészeti Foiskola Gépgyártásipari Formatervezo Szakára, de volt néhány probléma. A családban senki nem volt kommunista, senki nem rendelkezett a Szocialista Magyarországért Érdeméremmel, sot uram fia még partizánok sem voltak közöttünk. Micsoda család !! Mindenesetre irtam a verseimet, ahhoz nem kellett politikai hovatartozás. Később felvételiztem a Szakszervezetek Felsofokú Munkavédelmi Tanfolyamára, röpke három és fél év múltán sikeresen diplomáztam, elvégeztem egy szociálpolitikai vezetoképzot és mert akkor már vezető beosztásban dolgoztam a Marxizmus Leninizmus Esti Középiskolát is. Ettol nem lettem

kommunista, pedig nagyon akarták. Viszont teljes mellbedobással támogattam az autósportot, és rendeztem három országos futamot Bükk Kupa néven. Erre az idore szívesen emlékszem vissza. A kommunista vezetotársaim zaklatását megunva felpörögtem és felmondtam. Elmentem fizikai dolgozónak. A munkatársaim olyan szemmel néztek rám, mint egy rühös kutyára, mert tudták, hogy honnan érkeztem, és azt gondolták, hogy valami sikkasztó vagyok. Azután ez is elmúlt. Voltam Ausztriában és Németországban dolgozni, naná a nyugatiban. Dolgoztam Pakson az Atomeromuben és egyszer csak robbant valami az agyamban és azt mondtam a feleségemnek, irány Izrael. 1990 márciusában alijjáztam, azóta nem hagytam el az országot. Hazajöttem. Izraelben kezdtem humoreszkeket írni, de azt is abbahagytam. Érdeklődésem a munkám és a számítógép mellett egyre inkább az atomfizika és a fizikokémia felé fordult. Kidolgoztam egy teoriát új alapokon nyugvó energianyeres témakörben. Foglalkozom a mikroprocesszorok és teljesítmény-tranzistorok intenzív hűtésének megoldásával is. Megtaláltam a választ a kérdésemre, de még sokat kell dolgoznom rajta.

Teljesen szemérmetlenül küldök Nektek egy verset

Presszósarok

Itt ülök újra
 régí szinterén
az ifjúságnak,
 s nem int felém
az ismert társaság.
 Hus sarkok árnyán
megbúvó foltos asztalom
 se vár rám.
Másé lett már
 az ifjúság a játék,
csak hosszú éjszakák
 álmatlan csöndje vár még.
Gyorsan repöltek el
 a könnyu évek.
Több már a múlt
 mint a jövő. Félek,
mi van még hátra ?
 pár küzdelmes év,
aztán a Sors int
 szép volt, elég !
S, hogy feltámadást
 nem hoz a holnap,
arról a fürge
 férgék szavatolnak.
Siromon nem nyílnak
 majd virágok,
nem lesz mi fáj
 és nem kiáltok
mert nincs mivel,
 és nincs kinek.
Kiáltanék ma is. De hát
 ki érti meg ?!

Hát akkor Salom minnyájtatoknak és köszönöm, hogy befogadtatok

Efraim